

Како род за родом гине,
 То је историја домовине
 Свему свету непознате,
 Ни од кога поштоване.

(Превод Љ. С. Ј.)

Туђинки.

× Молим те, љубазна туђинко
 Не упири у мене тамне очи
 Да се љубав неодољива
 У мом срцу не пробуди.

У њему већ носим љубав верну,
 Која ме увек и свуда прати;
 Давно, с оданошћу неизмерном
 Љубим наш словенски род.

Лепа туђинко како ћеш ти осећати
 Ту оданост верну са мном,
 Реци, како ћеш ти љубити
 Народ мој неизмерно са мном?

(Превод Љ. С. Ј.)